

การเปรียบเทียบสมรรถนะการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายของไม้ประดับดูดสารพิษ 3 ชนิด

Performance Comparison of VOCs Reduction by Three Indoor Air Pollution Abatement Plants

รมิดา บันดาธารณ์^{1*} พาสินี สุนากอร์² และ ชนิกันต์ ยัมประยูร³

Ramida Bandatran^{1*} Pasinee Sunakorn² and Chanikarn Yimprayoon³

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (นวัตกรรมอาคาร) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

²รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (นวัตกรรมอาคาร) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (นวัตกรรมอาคาร) สาขาวิชานวัตกรรมอาคาร ภาควิชานวัตกรรมอาคาร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

¹Graduate student in Master of Architecture (Building Innovation), Faculty of Architecture, Kasetsart University, Ngamwongwan Road., Chatuchak, Bangkok, 1090

²Associate Professor in Master of Architecture (Building Innovation), Faculty of Architecture, Kasetsart University, Ngamwongwan Road., Chatuchak, Bangkok, 1090

³Assistant Professor in Master of Architecture (Building Innovation), Faculty of Architecture, Kasetsart University, Ngamwongwan Road., Chatuchak, Bangkok, 1090

*Corresponding author, E mail: archers@ku.ac.th

บทคัดย่อ

ปัจจุบันสารเคมีที่ปนเปื้อนจากวัสดุก่อสร้างในอาคารส่วนใหญ่เป็นสารอินทรีย์ระเหยง่าย ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพ และ สิ่งแวดล้อม มีการศึกษาค้นคว้าการใช้ไม้ประดับดูดสารพิษในอากาศภายในอาคาร มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1989 มาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตามก็ยังไม่สามารถระบุจำนวนต้นไม้ที่ใช้ลดสารพิษได้ชัดเจน งานวิจัยนี้ทำการเปรียบเทียบสมรรถนะการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวม ของไม้ประดับดูดสารพิษ 3 ชนิด ได้แก่ บอสตันเฟิร์น เดหลี และ เขอบีร์รา ปลูกในวัสดุปลูก 3 ชนิด คือ ดิน ดินปนคลุมด้วยถ่านค่านบน และ เม็ดดินเผา (popper) กับหินภูเขาไฟ ตัวอย่างละ 3 ชุด และ ใช้แผ่น โครงไม้เคลือบด้วยน้ำมันรักษาเนื้อไม้ เป็นวัสดุกำเนิดสารเคมี ใส่ในกล่องทดสอบ กระชก ขนาด 0.60 x 0.60 x 0.60 เมตร ควบคุมอุณหภูมิในเวลากลางวัน อยู่ที่ 23 ± 2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 45 เปอร์เซ็นต์ อัตราการไหลเวียนอากาศ 0.5 ACH และมีค่า ตัวประกอบภาระ 0.42 ตารางเมตรต่อลูกบาศก์ ใช้ Industrial Scientific MX6 iBrid™ PID & Multi-Gas Monitor วัดปริมาณของสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวม ในทุก 2 ชั่วโมง และใช้ Formaldehyde Meter HalTech – HFX 250 วัดปริมาณของสารฟอร์มัลดีไฮด์ในทุก 15 นาที วัดจนค่า

ในกล่องทดลองที่ใส่ไม้ประดับจะเป็นศูนย์ พร้อมบันทึกปริมาณความเข้มข้น และ วิเคราะห์สถิติ ความแปรปรวน (Analysis Of Variance: Oneway Anova) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของไม้ประดับแต่ละชนิด ผลการทดลองพบว่าเยอบีร่าที่ปลูกในดินมีสมรรถนะที่ดีเป็นอันดับที่ 1 ใน 10 อันดับการทดลอง ในการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมและสารฟอร์มัลดีไฮด์ ในปริมาตรอากาศ 0.216 ลูกบาศก์เมตร

คำสำคัญ: ไม้ประดับดูดสารพิษ สารอินทรีย์ระเหยง่าย คุณภาพอากาศภายในอาคาร สถาปัตยกรรมยั่งยืน

Abstract

Nowadays chemicals contamination of building materials in the buildings are mostly volatile organic compounds (VOCs), Which cause health and environmental problems. There was research on the subject of Air Pollution Abatement Plants since 1989. However, none can clearly specify the number of plants to be used to reduce or eliminate indoor air pollution. This research was conducted to compare the performance in reducing volatile organic compounds of three Air Pollution Abatement Plants : Boston Fern, Peace Lily and Gerbera; three types of substrate : soil, soil and charcoal, and volcanic rock and popper. Plywood coated with wood treatment oil were used as origin of chemical materials. Experiment were conducted in chamber of 0.60 m x 0.60 m x 0.60 m. Temperature was controlled during the day is at $23 \pm 2^\circ \text{C}$, relative humidity between 45%, rate of air circulation is 0.5 ACH and rate of load factor is $0.42 \text{ m}^2 \cdot \text{m}^{-3}$. Industrial Scientific MX6 iBrid™ PID & Multi-Gas Monitor were used to measure volatile organic compounds in two hours, and Formaldehyde Meter HalTech – HFX 250 were used to measure amount of formaldehyde in every 15 minutes until the volatile organic compounds in the chamber were eliminated. Statistical analysis were Analysis Of Variance: Oneway Anova to compare to an average of ornamental species. The results revealed that Gerbera, planted on soil, reduced TVOCs and formaldehyde; best performance was ranked first in 10 of the experimental on air volume 0.216 cubic meters.

Keywords: Air Pollution Abatement Plants, Volatile Organic Compounds, Indoor Air Quality

1.บทนำ

ปัจจุบันการใช้สารเคมีในการผลิตวัสดุก่อสร้าง การตกแต่งอาคาร ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศภายในอาคารส่งผลทำให้เกิดปัญหาสุขภาพและสิ่งแวดล้อม องค์การอนามัยโลก ได้รายงานในปี ค.ศ. 2012 ว่าในแต่ละปีมีประชากรโลก 7 ล้านคนตายเนื่องจากสัมผัสมลพิษทางอากาศ และครึ่งหนึ่งของ

การตายเกิดจากมลพิษทางอากาศภายในอาคารซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศกำลังพัฒนา (The world health report, 2012) สารเคมีที่ปนเปื้อนภายในอาคารส่วนใหญ่เป็นสารอินทรีย์ระเหยง่าย ได้แก่ ฟอร์มัลดีไฮด์ เบนซิน โทลูอีน ไตรคลอโรเอทิลีน ฯลฯ ซึ่งเป็นองค์ประกอบในผลิตภัณฑ์หลายอย่าง เช่น สีทาบ้าน น้ำมันรักษาเนื้อไม้ สารฆ่าแมลง ฯลฯ การวิจัยโดย

สถาบันวิจัยมะเร็งนานาชาติ (IARC) และองค์การอนามัยโลก (WHO) รายงานว่า สารอินทรีย์ระเหยง่ายสามารถเข้าสู่ร่างกายได้ 3 ทางคือ การหายใจ, การกิน และการสัมผัสทางผิวหนัง เมื่อเข้าสู่ร่างกายแล้ว อาจเกิดอาการ มีผื่นแดง คัดจมูก มีน้ำมูก คลื่นไส้ ปวดศีรษะ หากได้รับในปริมาณมากอาจทำให้หมดสติ ถ้าเกิดการสะสมในร่างกายสูงอาจเป็นสาเหตุเกิดโรคมะเร็งขึ้นได้ (สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม, 2555) และได้มีงานวิจัยศึกษาเปรียบเทียบการปล่อยสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากชิ้นส่วนของเฟอร์นิเจอร์แบบติดตั้งโดยใช้ก๊อกลดทอน พบว่าโครงไม้จริงก๊อด้วยไม้อัดปิดทับด้วยไม้จริงเคลือบด้วยน้ำมันรักษาเนื้อไม้ มีอัตราการปล่อยสารอินทรีย์ระเหยรวมมากที่สุด (ธนาวดี แสงเพชร, 2556) ซึ่งเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ TVOCs $\square 0.5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ และฟอร์มัลดีไฮด์ $\square 0.05 \text{ ppm}$ (ISO 16000-9, 2006) มีผลงานทางวิชาการของ B.C. Wolverton ในปีค.ศ.1989 ทำการวิจัยกับองค์การนาซา โครงการ Interior Landscape Plants Indoor Air Pollution Abatement พบว่าสารพิษที่พบในอาคารทั่วไปได้แก่ ฟอร์มัลดีไฮด์ ไตรคลอโรเอทิลีน เบนซีนถูกกำจัดออก 10-90% จากก๊อกลดทอนระบบปิดด้วยไม้ประดับ และไม้ประดับจะดูดสารพิษได้ดีขึ้นอีก เมื่อใช้ถ่านมาช่วย (Wolverton, 1989) อย่างไรก็ตามจากการศึกษาเรื่องไม้ประดับลดสารพิษนี้ยังมีผลสรุปอยู่น้อย โดยจากการทดลองที่ผ่านมาไม่สามารถระบุปริมาณไม้ประดับที่ใช้ต่อปริมาตรอากาศได้ และส่วนใหญ่ ทดลองโดยการฉีดสารอินทรีย์ระเหยง่ายเข้าไปในก๊อกลดทอนระบบปิด ทำให้ค่าที่

วัดได้ไม่สอดคล้องกับการใช้พื้นที่จริงที่เป็นอาคารหมุนเวียน นอกจากนี้ B.C. Wolverton ยังพบว่าวัสดุปลูกที่ใช้ถ่านเป็นองค์ประกอบ มีส่วนช่วยในการลดสารอินทรีย์ระเหยง่าย จึงทำให้เกิดแนวคิดจะทำการวิจัยสมรรถนะการลดสารอินทรีย์ระเหยง่าย โดยใช้ไม้ประดับดูดสารพิษ และ นำเกณฑ์การเลือกไม้ประดับดูดสารพิษมาจากหนังสือ “Eco-friendly House Plants” มีเกณฑ์การเลือกอยู่ 4 เกณฑ์ (Wolverton, 1997) คือ การกำจัดไอระเหยสารเคมี การเจริญเติบโตเร็วดูแลรักษาง่าย มีความต้านทานต่อศัตรูพืช และ อัตราการคายน้ำ และการเลือกไม้ประดับมาทดลองเลือกจากคุณสมบัติได้คะแนนในระดับใกล้เคียงกัน มีความสูงเมื่อโตเต็มที่ ไม่เกิน 0.60 เมตร ที่ปลูกในร่มและนิยมนำมาใช้ประดับภายในอาคาร เลือกควบคุมความสูงของไม้ประดับ ไม่เกิน 50 เซนติเมตร และ ความกว้างของพุ่มไม้ไม่เกิน 40 เซนติเมตร และขนาดของไม้ประดับดังกล่าว มีความสะดวกในการเคลื่อนย้าย จัดวาง ตามตำแหน่งต่างๆในอาคารได้ดี ไม้ประดับที่เลือกจำนวน 3 ชนิด ได้แก่ บอสตันเฟิร์น เดหลี และ เยอบีร่า มีระดับคะแนนอยู่ที่ 7.3 - 7.5 คะแนน (Wolverton, 1997) เพื่อสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพอากาศภายในอาคาร ที่มีต้นทุนต่ำ ราคาประหยัด และยังเป็นแนวทางออกแบบอาคารเขียวในการประยุกต์ใช้พืชมาประกอบภายในอาคาร

2. วัตถุประสงค์

1 เพื่อหาสมรรถนะในการลดสารอินทรีย์ระเหยง่าย ของไม้ประดับดูดสารพิษที่ปลูกในอาคาร

2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้วัสดุปลูก ที่มีผลดี
ที่สุดต่อการลดสารพิษ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

3.1.1 ต้นบอสตันเฟิร์น 9 ต้น, เดหลี 9 ต้น, เยอบีร่า 9
ต้น ต่อวัสดุปลูกชุดละ 3 ต้น ปลูกในกระถางดินเผา
นี้ว ใส่ในกล่องทดลอง 1 ต้นต่อ 1 กล่อง และมี 1
กล่องที่ไม่ได้ใส่ไม้ประดับ เพื่อวัดค่าเปรียบเทียบ

3.1.2 วัสดุปลูกได้แก่ ดินมาจากแหล่งเดียวกัน, ดินอยู่
ด้านล่าง และมีถ่านคลุมอยู่ด้านบนใส่ปริมาณถ่าน 1/4
ของปริมาตรกระถาง, เมื่อดินเผากับหินภูเขาไฟที่เป็น
วัสดุปลูก ที่ใช้ในระบบ “Hydroculture” ในอัตราส่วน
50:50 ของปริมาตรกระถาง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือวัดอุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์
Testo480

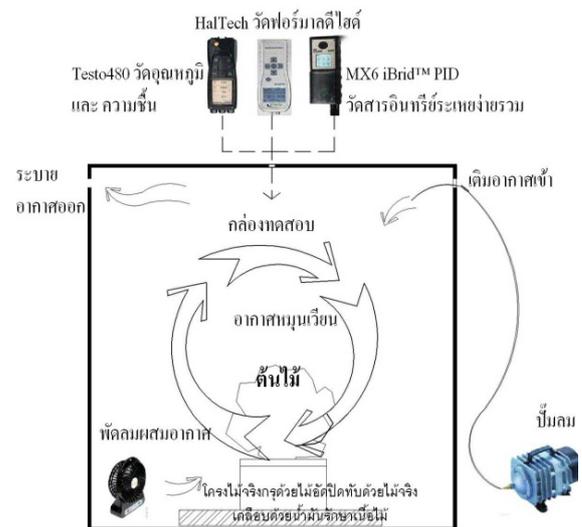
3.2.2 เครื่องมือวัดปริมาณของสารอินทรีย์ระเหยง่าย
Industrial Scientific MX6 iBrid™ PID & Multi-Gas
Monitor W/Pump -MX6- K123R211 สามารถแสดง
ระดับความเข้มข้นของสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวม
(PID) หลักในการวัดตรวจด้วยเซ็นเซอร์
PID(Photoionization detectors) วัดค่าในหน่วยเป็น
ppm ใช้วัดเหนือช่องเจาะบนฝากล่อง

3.2.3 เครื่องวัดสารฟอร์มัลดีไฮด์ Formaldehyde
Meter Type : HAL-HFX250 Mark : HalTech วัดได้
ช่วง 0.00 ~ 10 ppm , 0.00 ~ 25 ppm และถึง 100 ppm
วัดตรวจด้วยเซ็นเซอร์ หน่วยเป็นppm หรือ mg / m³
ใช้วัดช่องบนของกล่องทดลอง

3.2.4 ใช้พัดลม ผสมอากาศ และใช้ปั๊มลม เติมอากาศ
ภายในกล่อง

3.3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.3.1 เตรียมการทดลอง โดยจัดทำกล่องทดสอบ ตาม
มาตรฐาน ISO 16000 เป็นกล่องกระจกใสหนา 5
มิลลิเมตร จำนวน 10 กล่อง ขาซิลิโคนที่ไม่มีกลิ่น
ปริมาตรกล่องภายใน 0.216 ลูกบาศก์เมตร (0.60 x
0.60 x 0.60 เมตร) จะรู้ด้านหน้า ด้านหลัง และที่ฝา
จำนวน 10 กล่อง ติดตั้งพัดลม และปั๊มลม ควบคุม
อุณหภูมิที่ 23±2 องศาเซลเซียส ในเวลากลางวัน 10
ชั่วโมง และหลังจากนั้นปล่อยอุณหภูมิตามสภาวะ
อากาศจริงจนครบ 24 ชั่วโมง ความชื้นสัมพัทธ์ 45 %
อัตราการไหลเวียนอากาศ 0.5 ACH และมีค่าตัว
ประกอบภาระ 0.42 ตารางเมตรต่อลูกบาศก์เมตร นำ
แผ่นโครงไม้กรุด้วยไม้อัดปิดทับด้วยไม้จริงเคลือบ
ด้วยน้ำยารักษาเนื้อไม้ที่ผลิตใหม่ ขนาด 30X30
เซนติเมตร เป็นแหล่งกำเนิดสารเคมี เข้าไปในกล่อง
ทดลอง 1 ชั้นต่อ 1 กล่อง ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 ส่วนประกอบและการติดตั้งกล่องทดลอง

3.3.2 การทดลองครั้งที่ 1 เพื่อหาสมรรถนะในการลด
สารอินทรีย์ระเหยง่ายรวม ของบอสตันเฟิร์น โดยนำ
บอสตันเฟิร์น ที่ปลูกด้วยวัสดุปลูกทั้ง 3 ชนิดใส่ใน

กระถางดินเผาตัวอย่างละ 3 ชุด ลงในกล่องทดลอง 9 กล่องๆละ 1 ต้น เหลืออีก 1 กล่องไม่ต้องใส่บอสตันเฟิร์น ทำการวัดค่าปริมาณสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมในทุก 2 ชั่วโมง วัดจนค่าในกล่องที่ใส่ไม้ประดับจะเป็นศูนย์ พร้อมบันทึกค่าความเปลี่ยนแปลง ทั้ง 10 กล่อง ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 การทดลอง ไม้ประดับบอสตันเฟิร์น

3.3.3 การทดลองครั้งที่ 2 เพื่อหาสมรรถนะในการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวม ของ เดหลี ซึ่งทำการทดลองเช่นเดียวกับบอสตันเฟิร์น ดังรูปที่ 3

รูปที่ 3 การทดลอง ไม้ประดับเดหลี

3.3.4 การทดลองครั้งที่ 3 เพื่อหาสมรรถนะในการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวม ของเยอบีร่า ซึ่งทำการทดลองเช่นเดียวกับบอสตันเฟิร์น ดังรูปที่ 4

รูปที่ 4 การทดลอง ไม้ประดับเยอบีร่า

3.3.5 การทดลองครั้งที่ 4 เพื่อหาสมรรถนะในการลดสารฟอร์มัลดีไฮด์ของบอสตันเฟิร์น โดยนำบอสตันเฟิร์น ที่ปลูกด้วยวัสดุปลูกทั้ง 3 ชนิดใส่ในกระถางดินเผาตัวอย่างละ 3 ชุด ลงในกล่องทดลองทั้ง 9 กล่องๆละ 1 ต้น เหลืออีก 1 กล่องไม่ต้องใส่บอสตันเฟิร์น ทำการวัดค่าปริมาณฟอร์มัลดีไฮด์ทุก 15 นาที วัดจนค่าในกล่องที่ใส่ไม้ประดับจะเป็นศูนย์ พร้อมบันทึกค่าความเปลี่ยนแปลง ทั้ง 10 กล่อง

3.3.6 การทดลองครั้งที่ 5 เพื่อหาสมรรถนะในการลดสารฟอร์มัลดีไฮด์ของเดหลี จึงทำการทดลองเช่นเดียวกับบอสตันเฟิร์น

3.3.7 การทดลองครั้งที่ 6 เยอบีร่า เพื่อหาสมรรถนะในการลดสารฟอร์มัลดีไฮด์ของเยอบีร่า จึงทำการทดลองเช่นเดียวกับบอสตันเฟิร์น

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์สถิติ แบบ ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่สัมพันธ์กัน (Paired Samples T-Test) โดยทดลองไม้ประดับดูดสารพิษ 3 ชนิดในวัสดุปลูก 3 ชนิด ชนิดละ 3 ตัวอย่าง และทดลองโครงไม้ที่ปล่อยสารอินทรีย์ระเหยง่ายที่ไม่ได้ใส่ไม้ประดับเปรียบเทียบ 3 กล่อง โดยเปรียบเทียบ ปริมาณ Initial ของสารและ Final ของสารในเวลาจับสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวม 12 ชั่วโมง และเวลาจับ สารฟอร์มัลดีไฮด์ 15 นาที และวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis Of Variance: Oneway Anova) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของไม้ประดับแต่ละชนิด

4.ผลการวิจัย

4.1 ผลการทดลองครั้งที่ 1 บอสตันเฟิร์นที่ปลูกด้วยเม็ดดินเผากับหินภูเขาไฟTVOCs หมกในชั่วโมงที่ 28

ส่วนที่ปลูกด้วยดินปนกลุ่มด้วยถ่านหมคในชั่วโมงที่ 34 และ ที่ปลูกด้วยดินหมคในชั่วโมงที่ 36

4.2 ผลการทดลองครั้งที่ 2 เคหลที่ปลูกด้วยเม็ดดินเผา กับหินภูเขาไฟ TVOCs หมคในชั่วโมงที่ 12 ส่วนที่ปลูกด้วยดินปนกลุ่มด้วยถ่านหมคในชั่วโมงที่ 22 และ ที่ปลูกด้วยดินหมคในชั่วโมงที่ 24

4.3 ผลการทดลองครั้งที่ 3 เขอบีร่าที่ปลูกด้วยเม็ดดินเผา กับหินภูเขาไฟ TVOCs หมคในชั่วโมงที่ 20 ส่วนที่ปลูกด้วยดินปนกลุ่มด้วยถ่านหมคในชั่วโมงที่ 20 และ ที่ปลูกด้วยดินหมคในชั่วโมงที่ 24

4.4 ผลการทดลองครั้งที่ 4 บอสดันเฟิร์น ลดฟอร์มาลดีไฮด์หมคใน 15 นาที ทุกวัสดุปลูก และ กล่องที่ไม่ได้ใส่ไม้ประดับฟอร์มาลดีไฮด์หมคใน 75 นาที

4.5 ผลการทดลองครั้งที่ 5 เคหลลดฟอร์มาลดีไฮด์หมคใน 15 นาที ทุกวัสดุปลูก และ กล่องที่ไม่ได้ใส่ไม้ประดับฟอร์มาลดีไฮด์ หมคใน 60 นาที

4.6 ผลการทดลองครั้งที่ 6 เขอบีร่าที่ปลูกด้วยเม็ดดินเผา กับหินภูเขาไฟ ฟอร์มาลดีไฮด์หมคใน 45 นาที ส่วนที่ปลูกในดินปนกลุ่มด้วยถ่านหมคใน 30 นาที และที่ปลูกในดินหมคใน 15 นาที กล่องที่ไม่ได้ใส่ไม้ประดับหมคใน 105 นาที

ผลการวิเคราะห์ สถิติ ของ ANOVA (Analysis Of Variance: Oneway Anova) ของ การทดลองสมรรถนะการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมพบว่าผลรวมกลุ่มของสมรรถนะการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมของไม้ประดับดูดสารพิษ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างปริมาณความเข้มข้นของสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมที่ถูกดูดโดยการใส่ไม้ประดับทั้ง 3 ชนิดและวัสดุปลูกที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลรวมกลุ่มของสมรรถนะการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมของไม้ประดับดูดสารพิษ 3 ชนิดในเวลารับสาร 12 ชั่วโมง

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2608.72	9	289.85	2.129	.077
Within Groups	2723.233	20	136.16		
Total	5331.955	29			

อย่างไรก็ตามในทางสถิติไม่พบความแตกต่าง แต่ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยไม้ประดับเขอบีร่าที่ปลูกในดินมีค่าเฉลี่ยในการดูดปริมาณความเข้มข้นของสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมได้สูงเป็นอันดับที่ 1 ใน 10 อันดับของการทดลองดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สมรรถนะการลดสาร TVOCs ของไม้ประดับดูดสารพิษ 3 ชนิด ในเวลารับสาร 12 ชั่วโมง

	Removed (ppm)			ค่าเฉลี่ยและค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบน
	1	2	3	
ไม้	11.9	36.2	64.6	37.56, ±26.37
บอสดันเฟิร์น				
1. ไม้เม็ดดินเผา กับหินภูเขาไฟ	43.0	35.8	25.3	34.70, ±8.90
2. ไม้ดินปนกลุ่มด้วยถ่าน	0.45	38.9	51.2	45.03, ±6.15
3 ไม้ดิน	49.1	31.2	32.6	37.63, ±9.95
เคหล				
1. ไม้เม็ดดินเผา กับหินภูเขาไฟ	36.4	28.6	21.8	28.93, ±7.30

สมรรถนะการลดสาร TVOCs ของไม้ประดับลดสารพิษ 3 ชนิด ในเวลารับสาร 12 ชั่วโมง

	Removed (ppm)			ค่าเฉลี่ยและค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบน
	1	2	3	
2. ไม้ดินปกคลุมด้วยถ่าน	26.0	32.5	29.8	29.43, ±3.26
3. ไม้ดินเยอบีร่า	42.0	34.7	34.4	37.03, ±4.30
1. ไม้เมล็ดดินเผา กับหินภูเขาไฟ	55.2	66.5	41.0	54.23, ±12.7
2. ไม้ดินปกคลุมด้วยถ่าน	49.9	52.8	38.8	47.16, ±7.38
3. ไม้ดิน	44.9	69.2	59.3	57.80, ±12.2

ผลการวิเคราะห์สถิติของ ANOVA (Analysis Of Variance: Oneway Anova) ของการทดลองสารฟอร์มาลดีไฮด์ พบว่าผลรวมกลุ่มของสมรรถนะการลดสารฟอร์มาลดีไฮด์ของไม้ประดับลดสารพิษ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างสูง ($p < 0.01$) ระหว่างปริมาณความเข้มข้นของสารฟอร์มาลดีไฮด์ที่ถูกดูดโดยการใช้อย่างไม้ประดับทั้ง 3 ชนิด และวัสดุปลูกที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลรวมกลุ่มของสมรรถนะการลดสารฟอร์มาลดีไฮด์ของไม้ประดับลดสารพิษ 3 ชนิดในเวลารับสาร 15 นาที

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.545	9	.061	4.985	.001
Within Groups	.243	20	.012		
Total	.789	29			

การพิจารณาค่าเฉลี่ย ความเข้มข้นของสารฟอร์มาลดีไฮด์ที่ถูกดูด โดยการใช้ไม้ประดับทั้ง 3 ชนิด และวัสดุปลูกที่แตกต่างกัน โดยไม้ประดับเยอบีร่าที่ปลูกในดินมีค่าเฉลี่ยในการดูดปริมาณความเข้มข้นของสารฟอร์มาลดีไฮด์ได้สูงเป็นอันดับที่ 1 ใน 10 อันดับของการทดลองดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สมรรถนะการลดสารฟอร์มาลดีไฮด์ของไม้ประดับลดสารพิษ 3 ชนิดในเวลารับสาร 15 นาที

	Removed (ppm)			ค่าเฉลี่ยและค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบน
	1	2	3	
ไม้บอสตันเฟิร์น	0.08	0.03	0.19	0.10, ±0.08
1. ไม้เมล็ดดินเผา กับหินภูเขาไฟ	0.24	0.33	0.35	0.30, ±0.05
2. ไม้ดินปกคลุมด้วยถ่าน	0.22	0.31	0.22	0.25, ±0.05
3. ไม้ดิน	0.30	0.21	0.37	0.293, ±0.08
เคลลี่				
1. ไม้เมล็ดดินเผา กับหินภูเขาไฟ	0.36	0.47	0.55	0.46, ±0.09
2. ไม้ดินปกคลุมด้วยถ่าน	0.49	0.58	0.34	0.47, ±0.12
3. ไม้ดิน	0.33	0.32	0.58	0.41, ±0.14
เยอบีร่า				
1. ไม้เมล็ดดินเผา กับหินภูเขาไฟ	0.35	0.59	0.61	0.516, ±0.14
2. ไม้ดินปกคลุมด้วยถ่าน	0.50	0.57	0.44	0.50, ±0.06
3. ไม้ดิน	0.38	0.50	0.73	0.53, ±0.17

นำเสนอแนวทางการระบุปริมาณ การนำไม้ประดับดูดสารพิษมาใช้กับอาคาร โดยเปรียบเทียบปริมาณสารอินทรีย์ระเหยง่าย ที่ต้องการลดลงกับระยะเวลาในปริมาตรอากาศที่กำหนดตามตัวอย่างที่ 1

ตัวอย่างที่ 1 : ถ้าอยากทราบว่าห้องหนึ่งมีพื้นที่ 3 ม. x 4 เมตร ความสูงฝ้าเพดาน 2.40 เมตร มี TVOCs ไม่เกิน 28.93 ppm / 0.216 ลบ.ม. หรือ 134 ppm ต่อลูกบาศก์เมตร (ปริมาณความเข้มข้นจากการทดลอง) ภายในห้องควรปลูกเดหลีกี่ต้น จึงจะสามารถลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมได้หมดภายในเวลา 12 ชั่วโมง

ปริมาตรของห้อง $3 \times 4 \times 2.40 = 28.8$ ลบ.ม.

TVOCs ที่ต้องการลด ไม่เกิน 28.93 ppm / 0.216 ลบ.ม.

จากผลการทดลอง พื้นที่ 0.216 ลูกบาศก์เมตร ต่อ

เดหลี 1 ต้น ลดได้ TVOCs 100 % ใน 12 ชั่วโมง

พื้นที่ 1 ลบ.ม. จะใช้ต้นเดหลี $= \frac{1 \times 1}{0.216} = 4.6$ ต้น

ดังนั้นพื้นที่ 28.8 ลูกบาศก์เมตร จะใช้ต้นเดหลี

$$= 28.8 \times 4.6$$

$$= 132 \text{ ต้น}$$

ดังนั้นพื้นที่ 28.8 ลูกบาศก์เมตร ใช้เดหลีปลูกในกระถาง 6 นิ้ว 132 ต้น ที่ ลด TVOCs ได้ 100 % ใน 12 ชั่วโมง ดังนั้นปริมาณการใช้ต้นไม้ดูดสารพิษว่าควรใช้จำนวนเท่าไรในแต่ละพื้นที่ จะขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่ห้องนั้น ๆ เป็นสำคัญ

5. การอภิปรายผล

จากผลการศึกษา พบว่าในสภาวะเป็นจริง สารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมถูกระเหยออกมาเรื่อยๆ ปริมาณความเข้มข้น มีค่าที่ไม่แน่นอนโดยอาจขึ้นกับปัจจัยทางสภาพแวดล้อมหลายอย่าง ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของสมรรถนะการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมของไม้ประดับ 3 ชนิดและวัสดุปลูกที่แตกต่างกัน

พบว่า ผลรวมกลุ่มของสมรรถนะการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมของไม้ประดับดูดสารพิษ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย ค่า Sig. อยู่ที่ 0.77 ซึ่งมากกว่า ($p < 0.05$) แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่าค่าเฉลี่ย มีความแตกต่างกันโดยไม้ประดับเขอบีร่าที่ปลูกในดินมีค่าเฉลี่ยในการดูดปริมาณความเข้มข้นของสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมอยู่ที่ 57.80 ppm ซึ่งสูงเป็นอันดับที่ 1 ใน 10 อันดับของทดลอง และ ในการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าผลรวมกลุ่มของสมรรถนะการลดสารฟอร์มัลดีไฮด์ของไม้ประดับดูดสารพิษ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างสูง ($p < 0.01$) และค่าเฉลี่ยในการดูดปริมาณความเข้มข้นของ สารฟอร์มัลดีไฮด์ได้สูงเป็นอันดับ 1 ใน 10 ของการทดลองคือ ไม้ประดับเขอบีร่าที่ปลูกในดินซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.53 ppm

6. บทสรุป

ผลการวิจัยพบว่า ไม้ประดับทั้ง 3 ชนิด และวัสดุปลูก มีสมรรถนะที่ดีในการลดสารพิษ โดยพบว่าการลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวม เขอบีร่าที่ปลูกในดินมีสมรรถนะที่ดีเป็นอันดับที่ 1 ใน 10 อันดับการทดลอง และกลุ่มของเขอบีร่า ลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมได้ดีอันดับที่ 1 กลุ่มของบอสตันเฟิร์นลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมได้ดีอันดับที่ 2 และ กลุ่มของเดหลีลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายรวมได้ดีอันดับที่ 3 และในการลดสารฟอร์มัลดีไฮด์ พบว่าเขอบีร่าที่ปลูกในดินมีสมรรถนะที่ดีอันดับที่ 1 ใน 10 อันดับการทดลอง กลุ่มของเขอบีร่า ลดสารฟอร์มัลดีไฮด์ได้ดีอันดับที่ 1 กลุ่มของเดหลี ลดสารฟอร์มัลดีไฮด์ได้ดีอันดับที่ 2 และ กลุ่มของบอสตันเฟิร์นลดสารฟอร์มัลดีไฮด์ได้ดีอันดับที่ 3 และจากการทดลองสามารถคำนวณจำนวนไม้ประดับที่จะนำไปใช้ลดสารพิษได้เหมาะสมกับปริมาตรอากาศในพื้นที่ตามความต้องการ

7.กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ พาสินี สุนากร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนิกานต์ ยิ้มประยูร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่แนะนำให้ความรู้ และให้ คำปรึกษาตลอดการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

8.เอกสารอ้างอิง

คมสันต์ หุตะแพทย์. (2553). ไม้ประดับดูดสารพิษ. กรุงเทพฯ: บริษัท ออฟเซ็ท ครีเอชั่นจำกัด.

ธนาวดี แสงเพชร. (2556). การศึกษา เปรียบเทียบการปล่อยสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากชิ้นส่วนของเฟอร์นิเจอร์แบบติดตั้งโดยใช้กล่องทดสอบ. (ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

เศรษฐมนตร์ กาญจนกุล. (2553). ร้อยพรรณพรรณไม้ลดมลพิษ. กรุงเทพฯ: เศรษฐศิลป์.

สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม. (2555). คู่มือวิชาการ เรื่อง สารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ (Volatile Organic Compounds: VOCs). กรุงเทพฯ : กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. ISBN: 978-616-11-1333-9.

อภิชาติ เกียรติไกรวุฒิ. (2553). มหัศจรรย์ต้นไม้ดูดสารพิษ. กรุงเทพฯ: บริษัท แอปป์บุ๊ก พับลิชชิง จำกัด. บริษัท ออฟเซ็ท จำกัด.

Environmental Building News. (2008). Bringing Nature Indoor The Myths and Realities of Plants in Buildings. A Publication of BuildingGreen . LLC. Available Source <http://www.BuildingGreen.Com>. Volume17. Number10. October.

ISO 16000-9: (2006). Indoor Air – Part 9 – Determination of the emission of volatile organic compounds from building products

and furnishing - Emission test chamber method. International standard. First edition.

Wolverton, B. C., A. Johnson and K. Bounds. (1989). Interior landscape plants for indoor air pollution abatement. NASA/ALCA Final Report. Plants for Clean Air Council. Mitchellville MD.

Wolverton. (1997). Eco-friendly House Plants. London: Phoenix Illustrated Orion Publishing Group. Retrieved from <http://www.wolvertonenvironmental.Com>.

World Health Organization. (1989). Indoor Air Quality: Organic Pollutants. Report on a WHO Meeting, Berlin, (1987, August 23-27). EURO Reports and Studies 111. Copenhagen, World Health Organization Regional Office for Europe.

World Health Organization. (2012). 7 million premature deaths annually linked to air Pollution. Report on a WHO Meeting, Geneva, 2014, March 25. Reports that in 2012. Retrieved from <http://www.who.int/mediacentre/news/releases/2014/air-pollution/en/>

Yu, C. and D.Crump. (2011). Standards for Evaluating Indoor Air. Building Research Establishment. Material Good. Watford WD2 7JR. U.K.